

eul_wid: brc-ac

Ἀντιφῶν ὁ Ἀθηναῖος (ὁ Σοφιστής) · Antiphon the Sophist of Athens

On Truth

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical
Dialect: Ἀττική Attic
Domain: Ῥητορική Oratory
Format: Συναγωγή Collection
Affiliation: Sophist

tit,1-44 ANTIΦΩΝΤΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΑΒ

- ¹ GAL. in Hipp. de med. off. XVIII B 656 K. ὥσπερ καὶ ὁ Ἀ. ἐν τῷ προτέρῳ τῆς Ἀληθείας οὕτω λέγων· ταῦτα δὲ γνοὺς εἴσῃ ἐν τι οὐδὲν <ὄν> αὐτῷ οὔτε ὧν ὅψει ὁρᾶι <ὁ ὄρων> μακρότατα οὔτε ὧν γνώμη γινώσκει ὁ μακρότατα γινώσκων ‘. HIPPOCR. de arte 2 [p. 36, 18 Gomp. 2 = C M G. I, 1 p. 10, 1]. δοκεῖ δὴ μοι τὸ μὲν σύμπαν τέχνη εἶναι οὐδεμία οὐκ ἐοῦσα· καὶ γὰρ ἄλογον τῶν ἐόντων τι ἡγεῖσθαι μὴ ἐόν· ἐπεὶ τῶν γε μὴ ἐόντων τίνα ἂν τις οὐσίην θεησάμενος ἀπαγγεῖλειεν ὥς ἔστιν; εἰ γὰρ δὴ ἔστι γ’ ἰδεῖν τὰ μὴ ἐόντα ὥσπερ τὰ ἐόντα, οὐκ οἶδ’, ὅπως ἂν τις αὐτὰ νομίσειε μὴ ἐόντα, ἃ γε εἴη καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν καὶ γνώμη νοῆσαι ὥς ἔστιν. ἀλλ’ ὅπως μὴ οὐκ ἦι τοῦτο τοιοῦτον· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐόντα αἰεὶ ὁρᾶται τε καὶ γινώσκεται, τὰ δὲ μὴ ἐόντα οὔτε ὁρᾶται οὔτε γινώσκεται. γινώσκεται τοίνυν, δεδιδαγμένων ἤδη <τῶν εἰδέων, ἐκάστη> τῶν τεχνέων, καὶ οὐδεμία ἐστὶν ἣ γε ἔκ τινος εἶδος οὐχ ὁρᾶται. οἶμαι δ’ ἔγωγε καὶ τὰ ὀνόματα αὐτὰς διὰ τὰ εἶδεα λαβεῖν· ἄλογον γὰρ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἡγεῖσθαι τὰ εἶδεα βλαστάνειν καὶ ἀδύνατον· τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα [φύσεως] νομοθετήματά ἐστιν, τὰ δὲ εἶδεα οὐ νομοθετήματα, ἀλλὰ βλαστήματα.
- ² GAL. in Hipp. de med. off. a. O. καί· ‘πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντ’ α.’
- ³ POLLUX VI 143 ‘ἀπαρασκεύωι γνώμη· ἐν τοῖς Περὶ ἀληθείας Ἀ. εἶπεν, ἀπαρασκεύαστον δὲ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς Τέχναις (δοκοῦσι δ’ οὐ γνήσιαι).
- ⁴ HARPOCR. ἄοπτα· ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα, ἀλλὰ δόξαντα ὁρᾶσθαι Ἀ. Ἀληθείας α.
- ⁵ —ἀπαθ ἢ· ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Ἀ. Ἀληθείας α.
- ⁶ POLL. II 58 διοπτρεύειν Κριτίας [88 B 53] καὶ Ἀ., Ἀ. δὲ καὶ εἴσοπτο ι.
- ⁷ — —57 Ἀ. δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε καὶ τῇ ὅψει [B 1] οἷον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ὀπτῆρ [d. Rhamn., d. caed. Her. 27] καὶ ἄοπτα [B 4].
- ⁸ — —76 ἡ γὰρ ὁδμή καὶ εὐοδμία δοκεῖ μὲν τοῖς πολλοῖς εἶναι καλὰ τὰ ὀνόματα, ἔστι δὲ ποιητικά, ἐν δὲ τοῖς καταλογάδην ἰωνικά καὶ αἰολικά· παρὰ μόνῳ δ’ Ἀντιφῶντι ὁδμὰς καὶ εὐοδμίαν εὗροι τις ἄν.
- ⁹ ΑἸΤ. I 22, 6 (D. 318) Ἀ. καὶ Κριτόλαος νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν.

- ¹⁰ SUID. ἀδέητος· ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀ. ἐν α Ἀληθείας · διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τ ι , ἀλ λ ’ ἄπειρος καὶ ἀδέητος ‘. Vgl. HARPOCR. s. v.
- ¹¹ HARPOCR. δεήσει ς: ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἀ. Ἀληθείας α .
- ¹² ORIG. c. Cels. IV 25 κὰν Δημοσθένης τις οὖν ὁ ῥήτωρ ἢ μετὰ τῆς παραπλησίας ἐκείνῳ κακίας καὶ τῶν ἀπὸ κακίας αὐτῷ πεπραγμένων, κὰν Ἀ. ἄλλος ῥήτωρ νομιζόμενος εἶναι καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Περὶ ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ, οὐδὲν ἥττον εἰσιν οὗτοι σκώληκες ἐν βορβόρου γωνίαι τοῦ τῆς ἀμαθίας καὶ ἀγνοίας καλινδούμενοι.
- ¹³ ARISTOT. Phys. A 2. 185a 14 ἅμα δ’ οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ’ ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνὺς ψεύδεται, ὅσα δὲ μή, οὐ· οἷον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ’ Ἀντιφώντος οὐ γεωμετρικοῦ. SIMPL. Phys. 54, 12 τὸν γὰρ τετραγωνισμόν τοῦ κύκλου πολλῶν ζητούντων (τοῦτο δὲ ἦν τὸ κύκλῳ ἴσον τετράγωνον θέσθαι) καὶ Ἀ. ἐνόμισεν εὐρίσκειν καὶ Ἰπποκράτης ὁ Χῖος [c. 42, 3] ψευσθέντες. ἀλλὰ τὸ μὲν Ἀντιφώντος ψεῦδος διὰ τὸ μὴ ἀπὸ γεωμετρικῶν ἀρχῶν ὠρμῆσθαι, ὡς μαθησόμεθα, οὐκ ἔστι γεωμετρικοῦ λύειν ... ὁ δὲ Ἀ. γράψας κύκλον ἐνέγραψέ τι χωρίον εἰς αὐτὸν πολύγωνον τῶν ἐγγράφεσθαι δυναμένων. ἔστω δὲ εἰ τύχοι τετράγωνον τὸ ἐγγεγραμμένον. ἔπειτα ἐκάστην τῶν τοῦ τετραγώνου πλευρῶν δίχα τέμνων ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὰς περιφερείας πρὸς ὀρθὰς ἦγε γραμμὰς, αἱ δηλονότι δίχα ἔτεμνον ἐκάστη τὸ καθ’ αὐτὴν τμήμα τοῦ κύκλου. ἔπειτα ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπεζεύγνυν ἐπὶ τὰ πέρατα τῶν γραμμῶν τοῦ τετραγώνου εὐθείας, ὡς γίνεσθαι τέτταρα τρίγωνα τὰ ἀπὸ τῶν εὐθειῶν, τὸ δὲ ὅλον σχῆμα τὸ ἐγγεγραμμένον ὀκτάγωνον. καὶ οὕτως πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον, ἐκάστην τῶν τοῦ ὀκταγώνου πλευρῶν δίχα τέμνων ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὴν περιφέρειαν πρὸς ὀρθὰς ἄγων καὶ ἐπιζευγνὺς ἀπὸ τῶν σημείων, καθ’ ἃ αἱ πρὸς ὀρθὰς ἀχθεῖσθαι ἐφήπτοντο τῶν περιφερειῶν, εὐθείας ἐπὶ τὰ πέρατα τῶν διηρημένων εὐθειῶν, ἐκκαϊδεκάγωνον ἐποίει τὸ ἐγγραφόμενον. καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν πάλιν λόγον τέμνων τὰς πλευρὰς τοῦ ἐκκαϊδεκαγώνου τοῦ ἐγγεγραμμένου καὶ ἐπιζευγνὺς εὐθείας καὶ διπλασιάζων τὸ ἐγγραφόμενον πολύγωνον καὶ τοῦτο αἰ ποίων ὥιετό ποτε δαπανωμένου τοῦ ἐπιπέδου ἐγγραφήσεσθαι τι πολύγωνον τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐν τῷ κύκλῳ, οὐ αἱ πλευραὶ διὰ σμικρότητα ἐφαρμόσουσι τῇ τοῦ κύκλου περιφερείᾳ. παντὶ δὲ πολυγώνῳ ἴσον τετράγωνον δυνάμενοι θέσθαι, ὡς ἐν τοῖς Στοιχείοις [Eucl. II 14] παρελάβομεν, διὰ τὸ ἴσον ὑποκεῖσθαι τὸ πολύγωνον τῷ κύκλῳ ἐφαρμόζον αὐτῷ, ἐσόμεθα καὶ κύκλῳ ἴσον τιθέντες τετράγωνον. THEMIST. Phys. 4, 2 πρὸς Ἀντιφώντα δὲ οὐκέτ’ ἂν ἔχοι λέγειν ὁ γεωμέτρης, ὅς ἐγγράφων τρίγωνον ἰσοπλευρον εἰς τὸν κύκλον καὶ ἐφ’ ἐκάστης τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστὰς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν ὥιετό ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθεῖαν οὔσαν τῇ περιφερείᾳ. τοῦτο δὲ ἦν <τοῦ> τὴν ἐπ’ ἄπειρον τομὴν ἀναιροῦντος, ἣν ὑπόθεσιν ὁ γεωμέτρης λαμβάνει.
- ¹⁴ HARPOCR. διάθεσις: ... καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. Ἀ. Ἀληθείας α · γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο.
- ¹⁵ —ἔμβιος: Ἀ. Ἀληθείας α · καὶ ἡ σηπεδὼν ... ἔμβιος γένοιτο ‘ ἀντὶ τοῦ ‘ἐν τῷ ζῆν’, τουτέστι ‘ζήσκει καὶ μὴ ξηρανθεῖ μηδ’ ἀποθάνοι’. ARISTOT. Phys. B 1. 193a 9 δοκεῖ δ’ ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ ἀρρῦθμιστον καθ’ ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ’ ὁ χαλκός. σημεῖον δὲ φησιν Ἀ. ὅτι εἴ τις κατορύξει κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδὼν ὥστε ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ’

οὐσίαν οὕσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς. εἴ τις κατορύξει κλίνην καὶ ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο ο , οὐκ ἂν γένοιτο κλίν η , ἀλλὰ ξύλο ν.

16 AN. BEKK. Lex. VI p. 470, 25 ἀφήκοντο ς: Ἀ. ἀντὶ τοῦ διήκοντος.

17 — —p. 472, 14 Ἀφροδίτη ς: ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως Ἀ. ἐν Ἀληθείας πρώτῳ ι.

18 HARPOCR. ἀναποδιζόμενα: ἀντὶ τοῦ <πάλιν> ἐξεταζόμενα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἀ. Ἀληθείας α .

19 HARPOCR. ἀνήκε ι: παρ' Ἀ—τι Ἀληθείας α ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἥκει ἢ οἶον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν. AN. BEKK. VI 403, 5 Ἀ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει.

20 — ἐπαλλάξει ς: ἀντὶ τοῦ συναλλαγᾶς ἢ μίξεις Ἀ. Ἀληθείας α .

21 — ὀριγνηθῆνα ι: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἀ. Ἀληθείας α .

22 HARPOCR. [vgl. PHOT. A Reitzenst. 37, 18] ἀειστώ · Ἀ . ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ τὴν αἰδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἐστάναι, ὥσπερ καὶ εὐεστώ ἢ εὐδαιμονία καλεῖται.

23 — διάστασις · Ἀ . Ἀληθείας β . ' περὶ τῆς νῦν κρατούσης διαστάσεως ' ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὅλων.

24 — ἀδιάστατο ν: τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀ. εἶπεν. PHOT. A p. 31, 17 Reitz. ἀδιάστατο ν: ὡς Ἀντιφῶν (?) ' καὶ τὸ οἰκοδόμημα ἀδιάστατον '.

24a SUID. διάθεσις: ... Ἀ. δὲ τῇ διαθέσει [vgl. B 63] ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας· ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. ἐν τῷ β τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως.

25 HARPOCR. δίνω ι: ἀντὶ τοῦ δινῆσαι Ἀ. Ἀληθείας β .

26 ΑἸΤ. II 20, 15 (D. 351) (περὶ οὐσίας ἡλίου) Ἀ. πῦρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῷ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον ἀεὶ προλείπειν, τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι.

27 —II 28, 4 (D. 358) Ἀ. ἰδιοφεγγῇ μὲν τὴν σελήνην, τὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμβαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα.

28 ΑἸΤ. II 29, 3 (D. 359) (περὶ ἐκλείψεως σελήνης) Ἀλκμαίων [24 A 4], Ἡράκλειτος [22 A 12], Ἀ. κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφὴν καὶ τὰς περικλίσεις.

29 GAL. in Epid. III 32 [XVII A 681 K.] οὕτω δὲ καὶ παρ' Ἀντιφῶντι κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας ἔστιν εὐρεῖν γεγραμμένην τὴν προσηγορίαν [εἰλούμενο ν] ἐν τῇδε τῇ ῥήσει· ' ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοισι ς , τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλά· ὅ τι δ' ἂν τῶν ξυμπίπτοντων κρατηθῇ ι , τοῦ τ ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπὸ τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας ' . καὶ γὰρ καὶ οὗτος τὸ κατακλειόμενον ἢ συνειλούμενον εἰς ἑαυτὸ φαίνεται δηλῶν διὰ τῆς εἰλούμενον φωνῆς.

30 HARPOCR. γρυπάνιον: Ἀ. Ἀληθείας β · ' καῖον γὰρ τὴν γῆν καὶ συντῆκον γρυπάνιον ποιεῖ ' .

31 ETYM. GEN. γρυπανίζει ν: σείεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὥσπερ ῥυσοῦσθαι ἀπὸ σειсмоῦ· οὕτως Ἀ.

32 ΑἸΤ. III 16, 4 (D. 381) περὶ θαλάσσης πῶς συνέστη καὶ πῶς ἐστι πικρά) Ἀ. ἰδρῶτα τοῦ <πρώτου ὑγροῦ ἐξατμισθέντος ὑπὸ τοῦ> θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιλειφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρίθη <καὶ θάλασσα ἐπωνομάσθη> τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσασα, ὅπερ ἐπὶ παντὸς ἰδρῶτος συμβαίνει.

33 HARPOCR. πεφοριῶσθαι: ... ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἀ. ἐν β Ἀληθεία ς.

- 34 POLL. II 41 κεφαλαλγία καὶ καρηβαρία ... καὶ καρηβαρικὸν ποτὸν ἢ βρωμα. τὸ δὲ τοῦτο ποιεῖν
καροῦν Ἀ. φησίν.
- 35 —II 215 ἔναιμιον, καὶ ἐναιμιῶδες παρὰ Ἀντιφῶντι.
- 36 —II 223 καὶ Ἀ. δ' εἶρηκεν· ἐν ᾧ τὸ ἔμβρυον αὐξάνεται τε καὶ τρέφετα ι, καλεῖται χόριον·.
- 37 —II 224 ἐπίπλους ὀνομάζεται Ἀ. δ' αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ.
- 38 —II 7 καὶ ἄμβλωσις ὡς Λυσίας [fr. 24 S.] καὶ ἄμβλωμα ὡς Ἀ.
- 39 —II 61 Ἀ. δ' ἐν τοῖς Περὶ ἀληθείας καὶ ἀνάπηρα εἶρηκεν.
- 40 POLL. VII 169 Ἀ. βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου.
- 41 —VII 189 ἀμήχανοι, ἀμηχανία, βιομήχανοι ὡς Ἀ.
- 42 —IX 53 ἢ μὲν γὰρ Ἀ—τος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ.
- 43 HARPOCR. ἄβιος: τὸν ἄβιον Ἀ. ἐπὶ τοῦ πολλὸν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος (Λ 155)
ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολύξυλον. HES. ἄβιο ς: πλούσιος ὡς Ἀ. ἐν Ἀληθεία ι.
- 44, A, col11 (3v) ΘΟΥΡΗ. PAP. XI n. 1364.> θου> η> με> νευ> μι ..>
δικαιοσύνη οὔ> ν τὰ τῆς πόλεω> ς νόμιμα, ἐν> ἥι ἂν πολιτεύηται τ ς, μὴ παρ> αβαίνει ν.
χρῶι τ' ἂν οὖν ἄνθρωπος μάλιστα [θ] ἑαυτῷ ξυμφερόντως δικαιοσύνη ι, εἰ μετὰ μὲν
μαρτύρων τοὺς νόμους μεγά <λο> υς ἄγο ι, μονούμενος δὲ μαρτύρων τὰ τῆς φύσεως· τὰ μὲν
γὰρ τῶν νόμων ἐπίθ> ετ α, τὰ δὲ τῆς> φύσεως ἀναγ> καῖα· καὶ τὰ μὲν> τῶν νόμω> ν
ὁμολογηθέντ> α οὐ φύν τ' ἐστὶ> ν, τὰ δὲ τῆς φύς> εως φύντα οὐχ> ὁμολογη-
- 44, A, col12 θέντα [ο] υχ <ο> μολογηθεν τ α]. τὰ οὖν νόμιμα παραβαίνων εἰὰν λάθῃ τοὺς
ὁμολογήσαντας καὶ αἰσχύνῃ καὶ ζημίας ἀπήλλακται· μὴ λαθὼν δ' οὐ· τῶν δὲ τῇ φύσει
ξυμφύτων ἔαν τι παρὰ τὸ δυνατόν βιάζηται ι, ἔαν τε πάντας ἀνθρώπους λάθῃ ι, οὐδὲν ἔλαττον
τὸ κακὸ ν, ἔαν τε πάντες ἴδωσι ν, οὐδὲν μεῖζον· οὐ γὰρ διὰ δόξαν βλάπτεται ι, ἀλλὰ δι' ἃ
ἀλήθεια ν. ἔστι δὲ πάν <τω> τῶνδε ἔνεκα τούτων ἢ σκέψι ς, ὅτι τὰ πολλὰ τῶν κατὰ νόμον
δικαίων πολεμῶς τῇ φύσει κεῖται· νενο <μο> θ <έ> τηται γὰρ ἐπὶ τε τοῖς ὀφθαλμ[ι]οῖ ς, ἃ
δεῖ
- 44, A, col13 αὐτοὺς ὁρᾶν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τοῖς ὡσί ν, ἃ δεῖ αὐτὰ ἀκούειν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τῇ
γλώττῃ ι, ἃ τε δεῖ αὐτὴν λέγειν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ ταῖς χερσί ν, ἃ τε δεῖ αὐτὰς δρᾶν καὶ ἃ οὐ
δεῖ· καὶ ἐπὶ τοῖς ποσί ν, ἐφ' ἃ τε δεῖ αὐτοὺς ἰέναι καὶ ἐφ' ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τῷ νῶ ι, ᾧν τε δεῖ
αὐτὸν ἐπιθυμεῖν καὶ ᾧν μὴ. <οὐ μὲ> ν οὖν οὐδὲν τῇ φύσει φιλιώτερα οὐ δ' οἰκειότερα, ἃ
φ' ᾧν οἱ νόμοι ἀποτρέπουσι τοὺς ἀν <θ> ρώπ <ουσ>, ἢ ἐφ' ἃ <προ> τρέπουσιν <.> τ
<ὃ δ' αὖ ζῆν ἐστὶ τῆς φύσεως καὶ τὸ ἀποθανεῖν, καὶ τὸ μὲν ζῆν αὐτ <οἷς ἐστὶν ἀπὸ τῶν
ξυμφερόντων ν, τὸ δὲ ἀποθανεῖν ἀπὸ τῶν μὴ ξυμ-
- 44, A, col14 φερόντων ν. τὰ δὲ ξυμφέροντα τὰ μὲν ὑπὸ τῶν νόμων κείμενα δεσμὰ τῆς φύσεώς ἐστ ι, τὰ δ'
ὑπὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερα. οὐκ οὖν τὰ ἀλγύνο [υ]ντα ὀρθῶι γε λόγῳ ὀνίνησιν τὴν φύσιν
μᾶλλον ἢ τὰ εὐφραίνοντα· οὐκ οὖν ἂν οὐδὲ ξυμφέρον τ' εἴη τὰ λυποῦντα μᾶλλον ἢ τὰ ἡδοντ
<α> τὰ γὰρ τῷ ἀληθεῖ ξυμφέροντα οὐ βλάπτειν δεῖ, ἀλλ' ὡφελεῖν. τὰ τοίνυν τῇ φύσει
ξυμφέροντα τούτ <ων fehlen> οτια <.....> απ <.....> ανα <.....> καὶ οἱ
<.....> νται· κα <ὅτιν> ς ἂν πα-
- 44, A, col15 θόντες ἀμύνονται καὶ μὴ αὐτοῖ ἄρχ> ωσι τοῦ δρᾶν· καὶ οἵτινες ἂν τοὺς γειναμένους καὶ
κακοὺς ὄντας εἰς αὐτοὺς εὖ ποιῶσιν· καὶ οἱ κατόμνυσθαι διδόντες ἐτέροι ς, αὐτοὶ δὲ μὴ
κατομνύμενο ι.> καὶ τούτων τῶν εἰρημένων πόλ λ' ἂν τις εὖροι πολέμια τῇ φύσει· ἔνι τ' ἐν
αὐτοῖς [δ'] ἀλγύνεσθαι τε μᾶλλον, ἐξὸν ἥττω [ι], καὶ ἐλάττω ἥδεσθαι, ἐξὸν πλείω, καὶ

κακῶς πάσχει ν , ἐξὸν μὴ πάσχει ν . εἰ μὲν οὖν τις τοῖς τοιαῦτα προσ ἱ]εμένοις ἐπικούρησις ἐγίγνετο παρὰ τῶν νόμω ν , τοῖς δὲ μὴ προσϊεμένοι ς , ἀλ λ ' ἐναντιούμενοις ἐλάττωσι ς ,

44, A, col16 οὐκ ἂν <ὀνητον ἂν [ν] ἦν τ <ὀ τοῖς νόμοις πεῖ <σμα · νῦν δὲ φαίνει <ται τοῖς προσῖεμ <ένοις τὰ τοιαῦτα τὸ ἐ <κ νόμου δίκαιον οὐχ ἱκανὸν ἐπικουρεῖν · ὅ γε πρῶτον μὲν ἐπιτρέπει τῷ πάσχοντι παθεῖν καὶ τῷ δρῶντι δρᾶσαι · καὶ οὔτε ἐνταῦθα διεκώλυε τὸν πάσχοντα μὴ παθεῖ ν , οὔτε τὸν δρῶντα δρᾶσαι . εἷς τε τὴν τιμωρίαν ἀναφερόμενον οὐδὲν ἰδιώτερον ἐπὶ τῷ πεπονθότι ἢ τῷ δεδρακότι · > πεῖ <σ> αι γὰρ δ <εἰ αὐτὸ <ν το> ὕς τ <ιμωρ <ήσонт> α ς , ὡς ἔπαθε ν , <καὶ> δύνασθαι ἀπ <αιτ> εἰ δὴ κην <έλεῖ> ν . ταῦτα δὲ καταλείπετα <ι> καὶ τῷ δράσαντ <ι ᾶ> ρνεῖσθαι

44, A, col17 <έλομένωι ... > fehlen < ἔ- > σιν μᾶλ <λον .. ὅσηπερ τ <ῶι κατηγοροῦν <τι ἢ τῆς κατηγορ <ίας πειθῶ ᾶ <μύνειν τῷ τε πε <πονθότι καὶ τῷ <ι δεδρακότι < . > γίγ <νεται γὰρ ν <ίκη καὶ ῥήμασι κ <αὶ καὶ κ <..... δύνα <δεσα οὐδ μα <..... ἐντεῦθεν ὡς ε < τῷ εδ

44, B, col11 ⁽¹⁻⁴⁾ nur Endbuchstaben .. ἂνθ> ρώποις > ματα > ητης > ηλου · ε > ὡσενε τε> κμαίρεσθαι δὲ> παρέχει > τας πλ> εἰστων > ρῶν ·] > τα ε > αν > κ < . . leer nur Endbuchstaben <τοὺς ἐκ καλῶν πατέ->

44, B, col12 ρων ἐπ <αἰδούμεθά τε κ <αὶ σεβόμεθ α , τοὺς δὲ <ἐκ μὴ καλοῦ οἴκ <ου ὄντας οὔτε ἐπ <αἰδούμε θα οὔτε σεβόμ <εθ α . ἐν τούτῳ <ι δὲ πρὸς ἀλλή <λους βεβαρβαρώ <μεθ α , ἐπεὶ φύσει πάντα πάντ <ες ὁμοίως πεφύκ <αμεν καὶ βάρβαροι καὶ Ἑλλην <ες εἶνα ι . σκοπεῖν δὲ παρέχει τὰ τῶν φύσει <όντων ἀναγκαί <ων πᾶσιν ἂν <θρώποις · π <ορίσαι τε κατ <ᾶ ταῦτα δύνα <τὰ πᾶσ ι , καὶ ἐν <πᾶσι τούτοις οὔτε β <άρβαρος ἀφώρισ <ται [δ ·] ἡμῶν ο <ὕδεις οὔτε Ἑλλην <· > ἀναπνέομεν τε γὰρ εἰς τὸν ἀέρ <α> ἅπαντες κατὰ τὸ στόμ <α κ> αὶ κατ <α> τὰς ῥίνας κ <αὶ ἐσθίομε> ν χ <ερσὶν ᾶ <παντες? ... >

44, C, col11 > τοῦ δικαίου σπουδ> αίου δοκοῦντος τὸ> μαρτυρεῖν ἐν ἄλ> λήλοις τάληθῇ δίκαιο> ν νομίζεται εἶναι> καὶ χρήσιμον οὐδὲν> ἦττον εἰς τὰ τῶν> ἀνθρώπων ἐπιτ> ηδεύματ α . τοῦτο> τοίνυν οὐ δίκαιος> ἔσται ὁ ποιῶ ν , ἐπεῖπε> ρ τὸ μὴ ἀδικεῖν μηδ> ἐνα μὴ ἀδικού> μενον αὐτὸν δίκ> αἰὸν ἐστίν · ἀνάγκη> γὰρ τὸν μαρτυροῦ> ντ α , κἂν ἀληθῇ μ> αρτυρῇ ι , ὅμως ἄλλον> πῶς ἀδικεῖν καὶ ἅμα> αὐτὸν ᾶ <ν ἀδι> κεῖσθαι <ὔστερο ν , ῶ> ν ἔνε <κα εἶπε ν , ἐ> ν ῶι διὰ τ <ᾶ ὕ π ' αὐτ> οῦ μαρτ <υρθηέντα ἀλίσκ <ε> ται ὁ καταμαρτυρούμενος καὶ ἀπόλλυσιν ἢ χρήματα ἢ αὐτὸν δ> ιὰ τοῦτον ὃν οὐδὲν ᾶ> δικεῖ · ἐν μὲν οὖν τούτῳ τὸν καταμ> αρτυρούμενον ᾶ> δικεῖ , ὅτι οὐκ ἀδικο> ὦντα ἑαυτὸν ἀδι> κεῖ , αὐτὸς δ ' ἀδικεῖται ὅ> πὸ τοῦ καταμαρτυρηθ> έντο ς , ὅτι μισεῖται> ὅ π ' αὐτοῦ τὰ <ᾶ-

44, C, col12 ληθῇ μαρτυρ <ήσας · καὶ οὐ μόν <ον τῷ μίσε ι , ἀλλὰ <καὶ ὅτι δεῖ αὐτὸν τὸ <ν αἰῶνα πάντα φυλάττεσθαι τοῦτο <ν οὗ κατεμαρτύρ <ησεν · ὡς ὑπάρχε <ι γ ' αὐτῷ ἐχθρὸς τοιο <ῦτο ς , οἶος καὶ λέγειν καὶ δρᾶν εἴ τι δύν <αι το κακὸν αὐτό ν . κα <ίτοι ταῦτα φαίνεται οὐ σμικρὰ ὄντα τὰδικήματ α , οὔτε ᾶ αὐτὸς ἀδικεῖται οὔτε ᾶ ἀδικεῖ · οὐ γὰρ ὧ οἶόν τε ταῦτά τε δίκαια εἶναι καὶ τὸ μηδ> ἐν ἀδικεῖν μηδὲ> αὐτὸν ἀδικεῖσθαι (?) . ἀλ> λ ' ἀνάγκη ἐστίν ἢ> τὰ ἕτερα αὐτῶν δ> ἱκαία εἶναι ἢ ἂμ φότερα ἄδικ α . φαίνεται δὲ καὶ τὸ δικάζειν καὶ τὸ κρίνειν καὶ τὸ δια <ι> τᾶν ὅπως ἂν περαίνεται οὐ δίκαια ὄντα · τὸ γὰρ ᾶ> λλους ὠφελοῦν ἄλλο> υς βλάπτει · ἐν δὲ τού> τῳ οἱ μὲν ὠφελούμενο> ι οὐκ ἀδικοῦ <ντα ι , οἱ> δὲ βλαπτόμε <νοι ἀδικο> ὦντα <ι > μην <..... > . ινον <... >

tit, 44a-71 ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

44a PHILOSTR . V . Sop h . I 15 , 4 λόγοι δ ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους , ἐν οἷς ἡ δεινότης καὶ πᾶν τὸ ἐκ τέχνης ἔγκειτα ι , σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μέ ν , σοφιστικώτατος δὲ ὁ Ὑπὲρ τῆς ὁμονομίας , ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη

ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις. vgl. XENOPH. Mem. IV 4, 16 ἀλλὰ μὴν καὶ ὁμόνοιά γε μέγιστόν τε ἀγαθὸν δοκεῖ ταῖς πόλεσιν εἶναι καὶ πλειστάκις ἐν αὐταῖς αἶ τε γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρακελεύονται τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν, καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι νόμος κεῖται τοὺς πολίτας ὁμνύναι ὁμονοήσειν, καὶ πανταχοῦ ὁμνύουσι τὸν ὄρκον τοῦτον· οἶμαι δ' ἐγὼ ταῦτα γίγνεσθαι οὐχ ὅπως τοὺς αὐτοὺς χοροὺς κρίνωσιν οἱ πολῖται, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς αὐλητὰς ἐπαινῶσιν, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς ποιητὰς αἰρῶνται, οὐδ' ἵνα τοῖς αὐτοῖς ἡδωνται, ἀλλ' ἵνα τοῖς νόμοις πείθωνται. τούτοις γὰρ τῶν πολιτῶν ἐμμενόντων αἱ πόλεις ἰσχυρόταται τε καὶ εὐδαιμονέσταται γίνονται· ἄνευ δὲ ὁμονοίας οὐτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθεῖη οὐτ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖη. IAMBL. Ep. Περὶ ὁμονοίας [Stob. II 33, 15] ἡ ὁμόνοια, καθάπερ αὐτὸ τὸ ὄνομα βούλεται ἐνδείκνυσθαι, συναγωγὴν ὁμοίου τοῦ νοῦ κοινωνίαν τε καὶ ἔνωσιν ἐν ἑαυτῇ συνεῖληφεν· ἀφορμηθεῖσα δὴ οὖν ἐντεῦθεν ἐπὶ πόλεις καὶ οἴκους κοινούς τε συλλόγους πάντας καὶ ἰδίους [οἴκους], φύσεις τε καὶ συγγενείας πάσας ἐπιπορεύεται κοινὰς τε καὶ ἰδίας ὡσαύτως· ἔτι δὲ περιέχει καὶ τὴν ἐνὸς ἐκάστου πρὸς ἑαυτὸν ὁμογνωμοσύνην· ὅφ' ἐνὸς μὲν γὰρ τις νοήματος καὶ μιᾶς γνώμης κυβερνώμενος ὁμονοεῖ πρὸς ἑαυτόν, διχογνωμονῶν δὲ πρὸς ἑαυτόν καὶ ἀνόμοια λογιζόμενος διαστασιάζει· καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς αἰετῆς ἐπιμένων διανοήσεως ὁμοφροσύνης ἐστὶ πλήρης· ὁ δὲ ἄστατος τοῖς λογισμοῖς καὶ ἄλλοτε ὑπ' ἄλλης δόξης φερόμενος ἀστάθμητός ἐστι καὶ πολέμιος πρὸς ἑαυτόν.

45 HARPOCRAT. Σκιάποδες : Ἀ . ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ς. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν.

46 — Μακροκέφαλοι · Ἀ . ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ς. ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον.

47 — ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες (λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ [fr. 2 Issberner p. 5] λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ Καταλόγου [fr. 60 Rz. 2] Κατουδαίους ὀνομαζομένους): Ἀ. ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ς.

48 PHOT. θεεῖδέστατο ν: θεοῦ ἰδέαν ἔχον. εἶπε δὲ Ἀ. ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας οὕτως· ‘ ἄνθρωπο ς , ὅς φησι μὲν πάντων θηρίων θεεῖδέστατον γενέσθαι ...

49 STOB. IV 22, II, 66 [vgl. III 6, 45] Η. Ἀντιφῶντος. φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω . αὕτη ἡ ἡμέρα , αὕτη ἡ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχε ι , καινοῦ πότμο υ . μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπω ι . εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτηδεῖα γενομένη , τί χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι ; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί , τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι , ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντα ς , ἀξιώσαντα καὶ ἀξιωθέντα · χαλεπὸν δὲ καὶ ἐκτῆσθαι κτῆμα τοιοῦτο ν , δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι ι . φέρε δ ἡ , μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμε ν , λεγέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδεϊότατ α . τί γὰρ ἡδίων ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμία ς ; τί δὲ γλυκύτερον ἄλλως τε καὶ νέω ι ; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ ι , ἔνθα τὸ ἡδύ , ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν · αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύοντα ι , ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνο ι . ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονίκαι καὶ πυθιονίκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφαὶ καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίνεσθαι · τιμαὶ γάρ ρ , ἄθλα , δελέατα , ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποι ς , μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστάσιν . ἐγὼ γάρ ρ , εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον <ἐπιμελὲς ὄν> οἷον ἐγὼ ἑμαυτῷ ι , οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν , οὕτως ἑμαυτῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε τῆς ὑγιείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐκλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν · τί οὖν , εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτο ν , ὃ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἴη ; οὐκ οὖν δήλο ν , ὅτι γυνὴ ἀνδρὶ , ἐὰν ἥ καταθυμία , οὐδὲν ἐλάττους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὁδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῷ ὑπὲρ τε τῆς ὑγιείας δισσῶν σωματῶν ὑπὲρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς [καὶ] ὑπὲρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας ; φέρε δὴ καὶ παῖδες γενέσθωσαν · φροντίδων ἤδη πάντα

πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ <τὸ> πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό .

- 50 STO B . IV 3 4 , 63 Ἀ—το ς . τὸ ζῆν ἔοικε φρουραῖ ἐφημέρω τό τε μήκος τοῦ βίου ἡμέραι μιᾷ ι ,
ὥς ἔπος εἰπεῖν , ἥ ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροι ς .
- 51 — —34, 56 Ἀ—τος . εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστώ ς , ὦ μακάρι ε , [καὶ] οὐδὲν ἔχων
περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνό ν , ἀλλὰ πάντα σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ
ἀναμειγμένα λύπαις μεγάλαι ς .
- 52 HARPOCR . ἀναθέσθαι : Ἀ . Περὶ ὁμονοίας · ‘ ἀναθέσθαι δὲ ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν
‘ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βῖωσαι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ . εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν
πεττευομένων .
- 53 STOB . III 10, 39 Ἀ—τος . οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ
προσθείντες ἡδοναί οἱα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαί . ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν
ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοί .
- 53a — —16, 20 Ἀ—τος . εἰσὶ τινες οἱ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν , ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ
σπουδῇ ὥς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι , οὐ τὸν παρόντα · καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ
χρόνος οἴχεται .
- 54 — —16, 30 [vgl. IV 40, 19] Ἀ—τος . ἔστι δὲ τις λόγος , ὥς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον
ἀναιρούμενον πολὺ ἐδειτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ · ὁ δ’ οὐκ ἠθέλησεν , ἀλλ’ ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε
καὶ μὴ ὠφελεῖν μηδένα , φέρων δ’ ἀπέθετο ὅποι δὴ καὶ τις καταμαθὼν τοῦτο ποιοῦντα
ὑφείλετο · ὑστέρωι δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ εὔρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος . περιαλγὼν οὖν
τῇ συμφορᾷ τά τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ , ὁ ἄνθρωπος αὐτῷ καὶ σῶιον ἦν καὶ
ἕτερον προσέφερεν , ἀπαντήσας δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ ἀπωλοφύρετο τὴν
συμφοράν , ὅτι ἐξήμαρτε καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ , ἀλλ’ ἀχαριστήσαντι , ὥς πάντως
οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον . ὁ δ’ αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν , ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ
μὴ ἀπολωλέναι , καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον . ‘ πάντως γὰρ οὐδ’ ὅτε ἦν σοι , ἐχρῶ
αὐτῷ , ὅθεν μὴδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός . ‘ ὅτι γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο μὴδὲ χρήσεται ,
ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται . ὅτι γὰρ ὁ θεὸς μὴ
παντελῶς βούλεται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρὶ , χρημάτων πλοῦτον παρασχών , τοῦ καλῶς φρονεῖν
<δὲ> πένητα ποιήσας , τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἀμφοτέρων ἀπεστέρησεν .
- 55 PHOT . ἵνα· ὅπου . Ἀ . ἐν τῷ Περὶ τῆς ὁμονοίας · ‘ ὁκνεῖν ἵνα οὐδὲν ἔργον ὁκνεῖν . ‘
- 56 SUID . ὁκνῶ : ... καὶ οἱ ῥήτορες οὐκ ἐπὶ δειλίας καὶ ραιθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι , ἀλλ’ ἐπὶ
τοῦ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι . Ἀ . ‘ κακὸς δ’ ἂν <εἴη> , εἰ <ἐπ’> ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι
τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θέλει ἐπείγει , τὸ δ’ ἔργον ἂν παρῇ , ὁκνεῖ . ‘
- 57 STOB . III 8, 18 Ἀντιφώντος . ‘ νόσος δειλοῖσιν ἐορτή ’ . οὐ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ πρᾶξι ν .
- 58 — —20, 66 Ἀ—τος . ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει , μὴ ἂν θέλει ποιῆσαι
ἀμαρτῶν τούτων ἂν μὴ θέλει ἀπενέγκηται , σωφρονέστερο ς . ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει , μέλλει · ἐν
ᾧ δὲ μέλλει , πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων · καὶ ἐν μὲν
τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν , ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται <καὶ τὸ μὴ> γενέσθαι . ὅστις δὲ
δράσειν μὲν οἶεται τοὺς πέλας κακῶ ς , πείσεσθαι δ’ οὐ , οὐ σωφρονεῖ . ἐλπίδες δ’ οὐ
πανταχοῦ ἀγαθόν · πολλοὺς γὰρ τοιαῦτα ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς , ἃ δ’
ἐδόκουν τοῖς πέλας ποιήσειν , παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί . σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς
οὐκ ἂν ἄλλου ὀρθότερόν τις κρίνειν , ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει

αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτὸν . ὃς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχρῆμα , θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων .

59 STOB. III 5, 57 Ἀ—τος. ὅστις δὲ τῶν αἰσχυρῶν ἢ τῶν κακῶν μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο , οὐκ ἔστι σώφρων . οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται .

60 —II 3 1 , 39 p. 20 8 , 13 W . Ἀ—το ς . πρῶτον , οἶμαί , τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ παιδευσίς . ὅταν γάρ τις πράγματος κᾶν ὁτουοῦν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσῃ , εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίνεσθαι . καὶ γὰρ τῇ γῇ οἶον ἂν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ , τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν . καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παιδευσιν γενναίαν ἐναρόσῃ , ζῇ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου , καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται .

61 — —3 1 , 40 τοῦ αὐτοῦ . ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις . ταῦτα γινώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν , ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο .

62 — —3 1 , 41 οἷω τις ἂν τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας συνῇ , τοιοῦτον ἀνάγκη γενέσθαι καὶ αὐτὸν τοὺς τρόπους .

63 HARPOCR . διάθεσις : ... ἀντὶ τοῦ διοίκεσις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας . ‘ ἀλλὰ εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσι . ’

64 EXC. VINDOB. 44 [Stob. IV 293, 17 Meineke; vgl. H. Schenk] Floril. duo n. 62 (Wien 1888 S. 11] Ἀντιφῶν· αἱ νέαι φιλῖαι ἀναγκαῖαι μέν , αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότερα .

65 SUID. θωπεῖα· Ἀ. ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας . ‘ πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσι , ἀλλ' ἐταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακα ς . ’

66 CLEM. Strom. VI 19 [II 438, 9 St.] Ἀ. ὁ ῥήτωρ λέγει· γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφία .

67 HARPOCR. ἀθεώρητο ς : ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀ—τι ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ς .

67a — ἀνδρεία : ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία . Ἀ. ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ς .

68 — αὐλιζόμενοι : ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἀ. Περὶ ὁμονοίας ς .

69 — βαλβίς· Ἀ . Περὶ ὁμονοίας ς ἡ ἀρχή. ETYM. GEN. βαλβίς : ... καὶ βαλβίσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς .

70 — εὐηνιώτατ' Ἀ. ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ς . εὐήνιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης . ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων .

71 — φηλώματα : Ἀ . ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν .

tit, 72-77 ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

72 ANTIATT. Bekk. An. 78, 20 ἀπειθαρχία : Ἀ . Πολιτικῶν .

73 ATHEN. X 423 A καταριστᾶν δὲ εἴρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀ. οὕτως· ὅτε δὴ τις πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν .

74 HARPOCR. εὐσύμβολος : ἀντὶ τοῦ ῥαιδίως καὶ εὖ συμβάλλων , τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν . Ἀ. Πολιτικῶν .

75 — ἡμιολιασμός· Ἀ. Πολιτικῶν ‘ διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ ‘ ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον <δοῦναι> ἐν τοῖς λογισμοῖς .

76 PRISC. 18, 230 illi καταμελεῖν τούτων καὶ ταῦτα. Antiphon ἐν τῷ Πολιτικῷ : μήτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσώμενον .

77 PLUT. Anton. 28 ἀναλίσκειν καὶ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον , ὥς Ἀ. εἶπεν , ἀνάλωμα , τὸν χρόνον . Vgl. B 53a .

tit, 78-81a ΠΕΡΙ ΚΡΙΣΕΩΣ ΟΝΕΙΡΩΝ.

- ⁷⁸ ARTEMID. I 14 p. 109, 10 H. σηπί α. αὕτη δὲ μόνη καὶ τοὺς ἀποδρᾶναι πειρωμένους ὠφελεῖ διὰ τὸν θολόν, ὧι χρωμένη πολλάκις φεύγει. μέμνηται δὲ τούτου τοῦ ὀνείρου καὶ Ἀ. ὁ Ἀθηναῖος.
- ⁷⁹ CIC. de div. I 20, 39 somnia, de quibus disputans Chrysippus multis et minutis somniis colligendis facit idem, quod Antipater, ea conquirens quae Antiphontis interpretatione explicata declarant illa quidem acumen interpretis, sed exemplis grandioribus decuit uti. 51, 116 hic magna quaedam exoritur neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum Antiphonis interpretatio eodemque modo et oraculorum et vaticinationum. sunt enim explanatores, ut grammatici poetarum.
- ⁸⁰ — —II 70, 144 ipsorum interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. mane ad coniectorem, at ille: ‘vinces, inquit; id enim celeritas significat et vis equorum.’ post idem ad Antiphontem, is autem ‘vincare, inquit, necesse est: an non intellegis quattuor ante te cucurrisse?’ ecce alius cursor (atque horum somniorum et talium <interpretationum> plenus est Chrysippi liber, plenus Antipatri), sed ad cursorem redeo: ad interpretem detulit aquilam se in somnis visum esse factum; at ille: ‘vicisti; ista enim avi volat nulla vehementius.’ huic aequae idem Antipho: ‘baro, inquit, victum te esse non vides? ista enim avis insectans alias avis et agitans semper ipsa postrema est.’
- ⁸¹ SENEC. Controv. II, 1, 33 Otho Iunius ... edidit quidem quattuor libros Colorum, quos belle Gallio noster ‘Antiphontis libros’ vocabat: tantum in illis somniorum est.
- ^{81a} MELAMPUS Περὶ παλμῶν 18. 19 [Diels Beitr. z. Zuckungsl. I, Abh. d. Berl. Ak. 1907] (18) ὀφθαλμὸς δεξιὸς ἐὰν ἄλληται, κατὰ Φημονόην καὶ Αἰγυπτίους καὶ Ἀντιφῶντα ἐχθροὺς ὑποχειρίους ἔξει· ἄγει δὲ καὶ ἀποδήμους. (19) ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ τὸ ἄνω βλέφαρον ἐὰν ἄλληται, ἐπίκτησιν πάντως δηλοῖ, κατὰ δὲ Ἀντιφῶντα πρᾶξιν καὶ υἱείαν, δούλωι ἐπιβουλήν, χήραι ἀποδημίαν.
- ⁸² ANECD. BEKK. Antiattic. 114, 28 τελεσθῆναι : τὸ ἀναλωθῆναι ι . Ἀ .
- ⁸³ —Le x . VI p . 34 5 , 26 ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένους καὶ ἀδυνασία ὡς Ἀ. καὶ Θουκυδίδης [VII 8, 2. VIII 8, 4].
- ⁸⁴ —p. 367, 31 ἀκόλουθα Ἀ. τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.
- ⁸⁵ —p. 418, 6 ἀπάλαμνο ν: ἀμήχανον. οὕτως Ἀ.
- ⁸⁶ —p. 419, 18 ἀπεγένηται ο: ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀ. καὶ Θουκυδίδης [II 34, 2 u ὀ.].
- ⁸⁷ HARPOCR. ἄκαρ ἦ: ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ’ Ἀντιφῶντι.
- ⁸⁸ — βάσανο ς: Ἀ., λίθος οὕτω καλεῖται, ἥι τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται.
- ⁸⁹ — δυσάνιο ς: Ἀ. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, καὶ μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦι.
- ⁹⁰ — εἰσφρήσει ν: εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι. Ἀ.
- ⁹¹ — ἐμ βραχεῖ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ Ἀ.
- ⁹² MOERIS 203, 2 Bekk. λιθουργοὺς Θουκυδίδης [IV 69, 2 u. ὀ.], λιθοκόπους Ἀ.
- ⁹³ PHILOD. de poëm. c. 187, 3 [V. H. 2 VI; Th. Gomperz Wien. Sitz. Ber. 123, VI, 49] ἐπειδήπερ ἐκ τῶν προαναλογισθέντων συνεθεωρεῖτο καὶ οὐκ ἐξητασμένον οὕτως <ἦν> , ὥσπερ εἰ μὴτὲν ἐτύχομεμ πρὸς ἑτέρους εὐρίσκοντες <περὶ τοῦ> ὑπὸ γραμμάτων ἀπλῶν καὶ συνθέτων οἰκείουσθαι τὴν ἀκοήν, εὐδηλος ἡ τῶν ἄλλων φληναφία φαίνεται τῶν ἢ ταῦτα τέρπειν καὶ ὀχλεῖν ἢ διάφορα κατηξιωκότων ὡς καὶ τινος τῶν ἀρχαίων Ἀντιφῶντος, εἴτ’ οὖν ῥητορικὸς εἶτε καὶ φιλόσοφος ἡβούλετ’ εἶναι.

- 93a PHOT. A p. 66, 4 Reitz. ἀκοινώνητος Πλάτων ἐν Νόμων ς [768 B] καὶ ἀκοινώνητ α. καὶ Ἄ. δὲ καὶ Εὐριπίδης [Andr. 470].
- 93b —p. 87, 25 R. ἀμαρτυρήτω ς: ἀμαρτύρως οὕτως Ἄ. SUID. ἀμαρτυρήτου ς: ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους οὕτως Ἀντιφάνης (sic).
- 94 PHOT. τίμιο ν: ἀντὶ τοῦ ἔντιμον. οὕτως Ἄ.
- 95 POLL. I 34 μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Ἄ—τα.
- 96 —I 98 καλείσθω δὲ κυβερνήτης ... καὶ κατ' Ἄ—τα ὁ ποδοχῶν ἢ μᾶλλον κατ' ἐμέ ὁ ποδηγῶν.
- 97 POLL. II 109 ἀγλωττίαν δὲ Ἄ. εἴρηκεν.
- 98 —II 120 Ἄ. δὲ ἀντιλογούμενο ι.
- 99 —Ἄ. δὲ ἀπαρτιλογία ὥσπερ καὶ Ἡρόδοτος [VII 29]. Dagegen HARPOCR. ἀπαρτιλογία Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρέσανδρον [fr. 23 O. A. II 177] καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμός.
- 100 —II 123 κακολόγος, κακῆγορος καὶ ὥς Ἄ. ἡδυλόγος καὶ μετριολόγο ς.
- 101 —II 228 Ἄ. ἐπινόημ α.
- 102 —II 230 ἀθυμοῦσιν ὥς Ἄ.
- 103 —III 113 χρηματίζειν καὶ ὥς Ἄ. φιλοχρηματεῖ ν.
- 104 —IV 9 ἀνεπιστημοσύνη, ἄγνοια, ἀγνωσία. Ἄ. δ' ἐπὶ τούτου καὶ ἀγνωμοσύνην λέγει.
- 105 — — δοκησίσοφος, ὥς Ἄ. ἔφη.
- 106 —IV 167 συμμετρίας Ἄ. ... καὶ δυσμέτρητον Α.
- 106a —V 145 ἀγνοῶν. Ἄ. δὲ καὶ ἀγνώμων λέγει. Vgl. B 104.
- 107 —V 441 καὶ τὸ πρᾶγμα ἀναισθησία, ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη καὶ ὥς Ἄ. ἀποστέρησι ς.
- 108 —VI 163 Ἄ. δὲ καὶ ἐξαλαῆσθαι πανοικεσῖαι ἔφη.
- 109 —VI 169 κακόνους ὥς Ἄ.
- 110 —VI 183 Ἄ. δὲ ἐπιθύμημ α.
- 111 —VIII 68 ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπολογουμένου ἀπελογήσατο, ἀπελύθη ὥς Ἄ.
- 112 —VIII 103 καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίνοντο σίτου ἐπιγραφεῖς, ὥς Ἄ.
- 113 —IX 26 πολιτοκοπεῖν παρ' Ἄ—τι.
- 114 LESBON. p. 180 Valck. Κλαζομένιον σχῆμα] ὥς τὸ πορεύομαι σὺν ἀγῶνι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα ... ὥς τὸ σὺν πατρίδι ἔβη ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα οὕτως Ἄ.
- 115 SUID. ἀπόκριναι: ... καὶ ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία. οὕτως Λυσίας [fr. 305 O. A. II 214a 23] καὶ Ἄ.
- 116 —ἀπολαχεῖν: ... Ἄ. ὅπο τ' ἄνθρωποι βούλονται χρήματα διαλαγχάνει ν.
- 117 —Χρημάτων ν: ... κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου ὥς Ἄ.
- 118 ATHEN. XIV 650 E Ἀντιφῶν [?] ἐν τῷ Περὶ γεωργικῶν.